

Τα μηνύματα που θέλει να περάσει ο συγγραφέας είναι πολλά και σημαντικά. Συγκεκριμένα, ένα από τα εμφανή μηνύματα που θέλει να περάσει ο συγγραφέας είναι ο ρατσισμός, ο οποίος εκείνη την εποχή ήταν τεράστιος και πιο έντονος απ'ό,τι σήμερα. Επίσης, εκείνη την εποχή λόγω του καθεστώτος υπήρχε ρατσισμός προς τους Εβραίους και ο συγγραφέας προσπαθεί να μας δείξει πόσο μεγάλος ήταν. Επιπρόσθετα, κάτι άλλο που προσπαθεί να μας δείξει είναι πόσο διαφορετική μπορεί να είναι η ζωή δυο παιδιών της ίδιας ηλικίας, καθώς το ένα παιδί είναι χαρούμενο, μπορεί να έχει ό,τι θέλει, γιατί έχει πλούσια οικογένεια, ενώ το άλλο παιδί ζει στις χειρότερες συνθήκες, σε καμία περίπτωση δεν έχει ό,τι θέλει και σιγά σιγά η οικογένειά του χάνεται με τον ίδιο τελευταίο αποδέκτη. Επιπλέον, τα συναισθήματα που μου δημιουργήθηκαν ήταν ανάμεικτα και αξιοσημείωτα. Συγκεκριμένα, διαβάζοντας το βιβλίο και φτάνοντας προς το τέλος του ένιωσα συμπόνια ακόμα και αν τα παιδιά ήταν «εικονικά», γιατί αδικοχάθηκαν εξαιτίας του πατέρα του Μπρούνο αλλά και του γερμανικού κράτους. Επίσης, μπορεί να μη χάρηκα πολύ στο τέλος, αλλά κατάλαβα τη σημασία της υπόθεσης και έμαθα περισσότερα πράγματα για την εποχή τότε. Κάτι άλλο είναι πως όταν διάβαζα το βιβλίο κάποια στιγμή ένιωσα ανακουφισμένος, διότι δε θα μου άρεσε να υπήρχαν όλα αυτά σήμερα και να ήμουν στη θέση των παιδιών. Τέλος, το πρώτο συναίσθημα που μου έρχεται όταν σκέφτομαι το βιβλίο είναι λύπη και δυσαρέσκεια για την οικογένεια του Μπρούνο, όταν κατάλαβαν ότι χάθηκε, αλλά περισσότερο θλίψη για τα παιδιά που πέθαναν σε εκείνο το αισχρό μέρος.

Αρτέμης Παπαδόπουλος